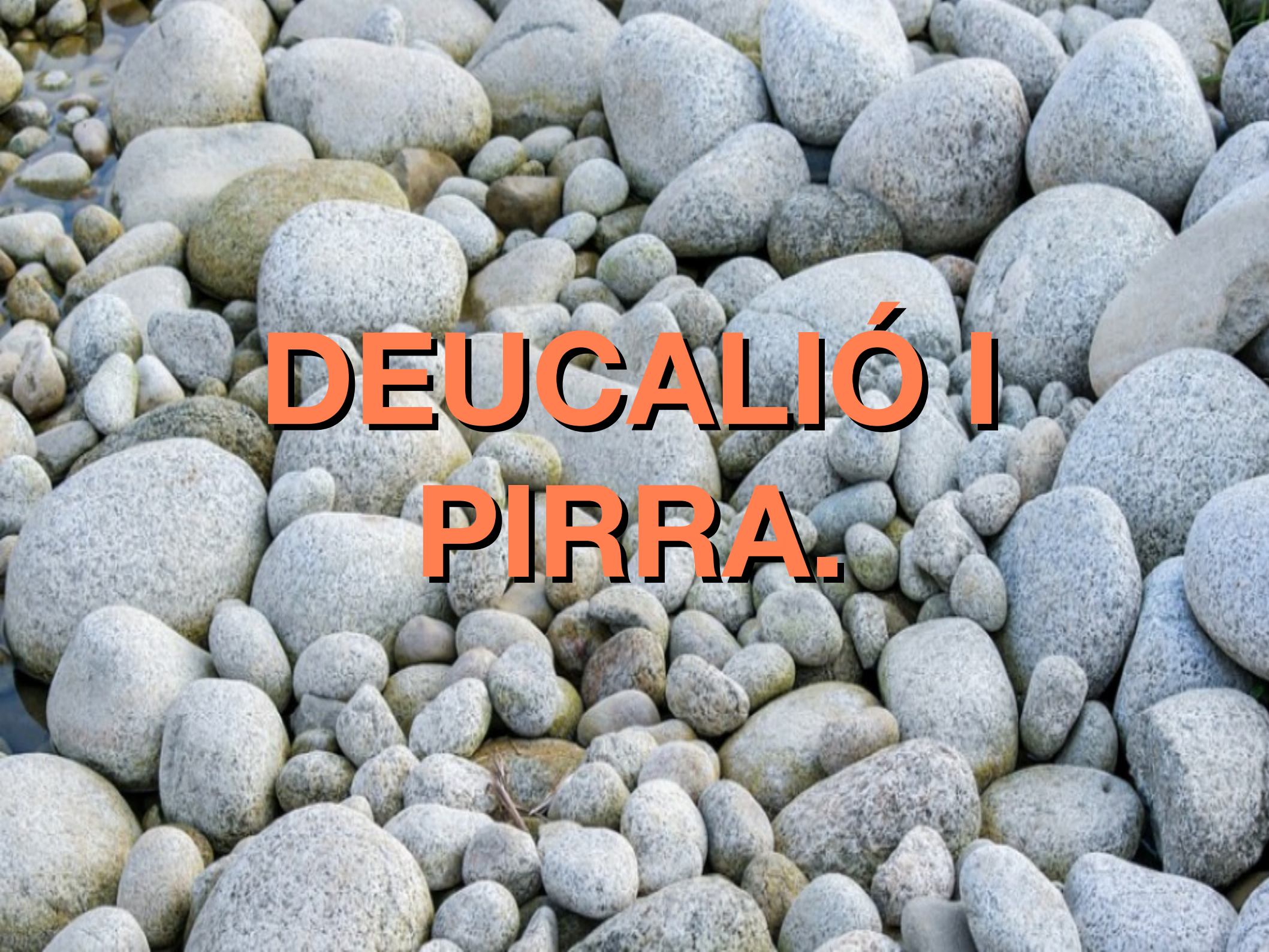
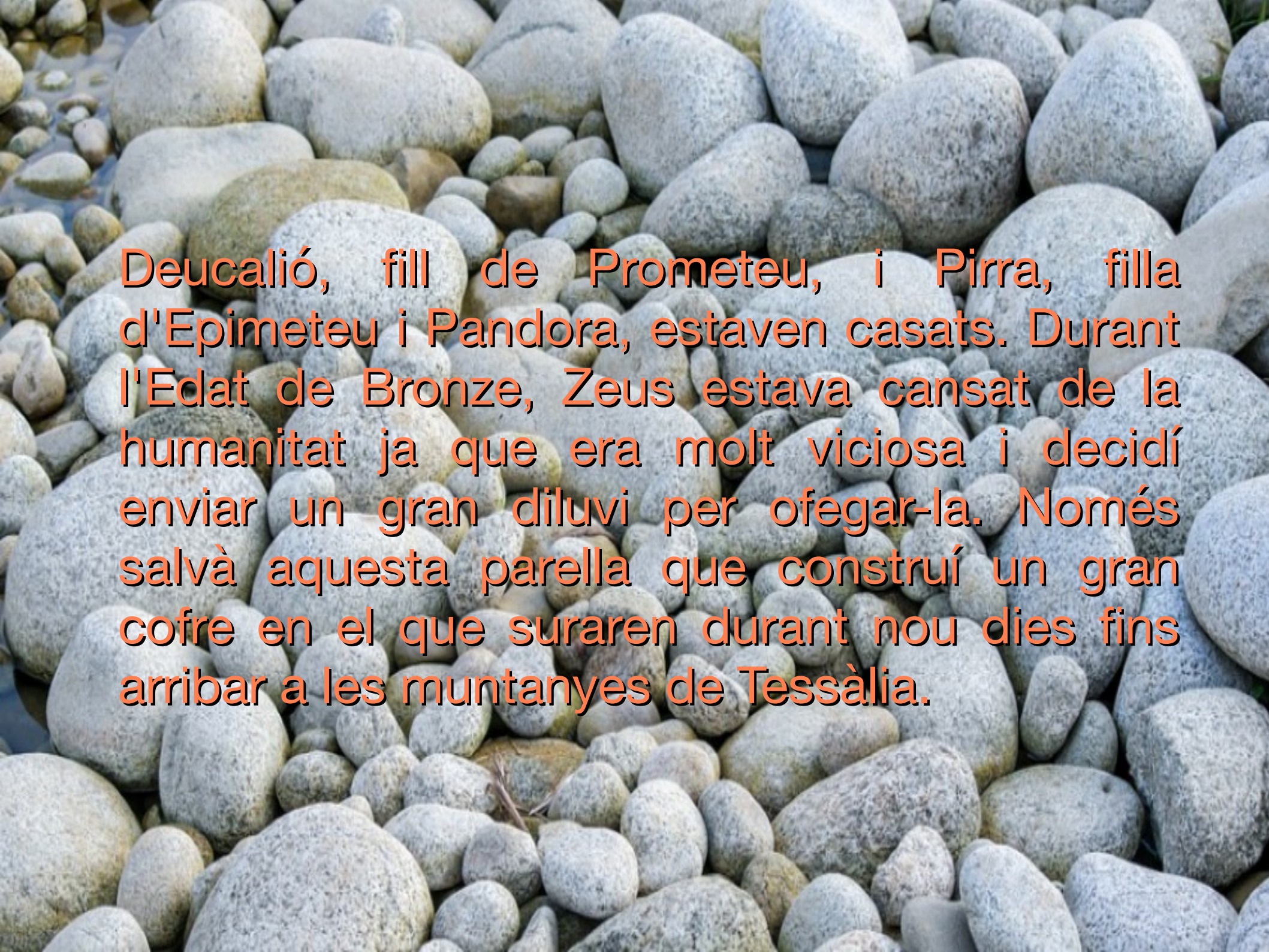
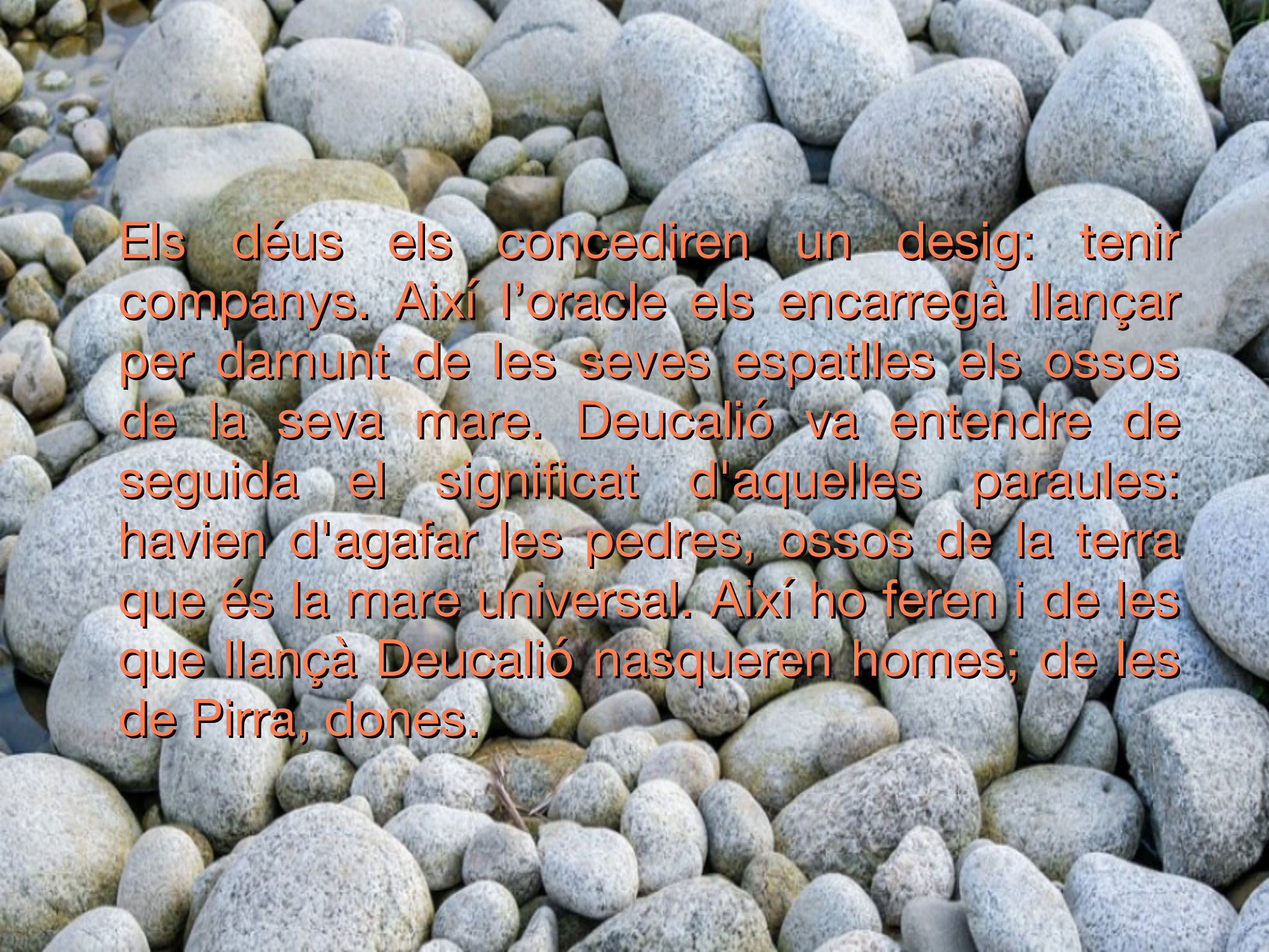

DEUCALIÓ I PIRRA.

Deucalió, fill de Prometeu, i Pirra, filla d'Epimeteu i Pandora, estaven casats. Durant l'Edat de Bronze, Zeus estava cansat de la humanitat ja que era molt viciosa i decidí enviar un gran diluvi per ofegar-la. Només salvà aquesta parella que construí un gran cofre en el que suraren durant nou dies fins arribar a les muntanyes de Tessàlia.

Els déus els concediren un desig: tenir companys. Així l'oracle els encarregà llançar per damunt de les seves espatlles els ossos de la seva mare. Deucalió va entendre de seguida el significat d'aquelles paraules: havien d'agafar les pedres, ossos de la terra que és la mare universal. Així ho feren i de les que llançà Deucalió nasqueren homes; de les de Pirra, dones.

Deucalió i Pirra després del diluvi,
Martínez del Mazo (còpia de Cossiers), S. XVII

Deucalió i Pirra, Giovanni Maria Bottalla, 1635

Deucalió i Pirra, Beccafumi, S. XVI

